

NÅR STØRE-STYRET BEGAVER EN PRINSESSE

"Mitt folks herskere er barn, og kvinner råder over det. Mitt folk! Dine førere er forførere, og den vei du skal gå, har de ødelagt." (Gud; Es.3,12)

"På selve dagen fikk prinsessen et skinninnbundet avtrykk av den kongelige resolusjonen fra 1990 der det ble bestemt at kvinner kunne arve tronen" (NTB);
"- Dette var en viktig grunnlovsendring i likestillingens navn." (Jonas Gahr Støre; pressemelding)

Dag Jørgen Høgetveit; februar 2022

En prinsesse bikker atten, Gud signe henne, og følger sin farfar og far i statsråd samme dag.

Der møter hun en (sikkert hyggelig) sosialist som har tatt med seg bursdagsgaver - et særtrykk av en kongelig resolusjon vedrørende tronfølge, Hege Duckerts "Norsk kvinnehistorie på 200 sider", Mona Ringvejs "Landet mot nord", 22 minibiografier om bl.a. dronning Eufemia, samt Bjørn Brandliens (red.) "Eufemia - Oslos middelalderdronning".

Ringvej (s.166.183): "Kronet ble hun, men Eufemia ser ikke ut til å ha brydd seg om politikk, i motsetning til tidligere tiders kvinner både i Norge og i Rügen, kvinner som hadde tatt tømmene selv så snart de hadde født rettmessige arvinger til tronen."

"Eufemia interesserte seg ikke for denne makten. Hun interesserte seg for litteratur. Hun gadd ikke engang å føde Håkon en sønn. Hun fødte en datter, det fikk være godt nok, kan det se ut til. Og like etterpå endret Håkon arveloven. Igjen. Kvinnelige arvinger fikk innpass, ikke bare som kongemødre, men også som regenter. Med Eufemias inntreden i landet oppstår dette mysteriet - at Håkon motarbeider Sverreættens hundre år lange kamp for å dytte kvinnene ut av arverekken. For Eufemias datter?"

"... Håkon og Eufemia skulle bli det siste kongeparet <der har vi det ordet igjen - hvor kom det fra?> til å regjere over et selvstendig Norge på lang tid. Dette riket som under Håkon var så mektig... Etter Håkon og Eufemias tid skulle det gå mer enn fem hundre år før et norsk kongepar igjen skulle regjere over et selvstendig norsk rike. Kanskje lå kimen til denne skjebne for en stor del i hva de to foretok seg i sine bestrebelser for å sikre landet en fremtid? Det kom aldri noen sønn til Håkon og Eufemia. I stedet endret Håkon arveloven, slik at kongsdatterens sønn kunne bli kong. Ikke bare det, han ryddet plass til en kvinne i selve arverekkefølgen. Han begrunnet endringen med at Magnus Lagabøte, hans far, ikke hadde kommet helt i mål med lovarbeidet, som hadde et forbedringspotensial "særlig om kongearven, synes det oss at samt mangler i den". Håkon reviderte arveloven slik at en kvinne kunne regjere. Hvorfor?"

En interessant tid, indeed ...

Over til Sigvald Grøsfjeld; "Norske konger & landsstyrere i sagatid"; Håkon 5. Magnusson (ca. 1270-1319): "Det er ... vanlig å regne med at Oslo i hans tid avløste Bjørgvin som Norges hovedstad. Denne forflyttingen østover av rikets politiske tyngdepunkt, må sees i lys av tidens stadig mer sør- og østvendte utenriksorientering."

"... datteren Ingebjørg Håkonsdotter. Hun ble senere, som ledd i farens jakt på forbundsfeller, giftet bort til den svenske kongesønnen Eirik Magnusson. Kong Håkon og hans etterfølgere ble dermed trukket inn i et dynastisk maktspill, der svenske motspillere viste seg å være både mektigere og mer ressurssterke."

"I likhet med sin bror, kong Eirik, hadde heller ikke kong Håkon noen mannlig arving. For å ivareta rikets interesser og verne om landets selvstendighet, tok han derfor visse forholdsregler. For det første ble tronfølgeåkten endret slik

at hans ektefødte dattersønn, Magnus Eiriksson, kunne etterfølge ham på tronen. På sitt dødsleie fikk han dessuten åtte av sine nærmeste rådgivere til å avlegge ed på at man etter hans død skulle respektere bestemmelsene om tronfølgen og formynderstyre, samt å vokte lovene og ikke la utlendinger få ha slott, sysler eller annen myndighet over den norske kongens undersåtter." 2
"Med ham døde Sverreættens mannslinje ut. En linje som ifølge sagaene, kan føres helt tilbake til riksgrunnleggeren, kong Harald Hårfagre."

I innledningen til del I, Et kongerike i nord, forteller Ringvej (s.14) at "Den første som nevner navnet Norvegr, var høvdingen Ottar fra Hålogaland... på 800-tallet".

"Den første som nevner ..."?

"... norrønspesialisten Else Mundal ... viser til at landsnavnet Noregr alt er belagt i utenlandske kilder fra 800-tallet." (Torgrim Titlestad; "Norge i vikingtid"; s.59) Flatøyboken forteller om kong Nor; "det riket han hadde lagt under seg" kalte han "Norveg" (Tormod Torfæus; "Norges historie" (2008) bind I; s.314; jf. s.310); Torfæus antar Nor "født ca. år 30 ... etter Kristus" (s.327). Der synes være kilder til Landet mot nord som går bak Ottars beretning til kong Alfred sent 800-tall.

I Mona Ringvejs "Landet mot nord - 1000 år. 22 personer. En historie." kan prinsessen lese biografien til "Hans Nielsen Hauge - Mannen som forandret Norge" (tittelen på Alv Magnus' bok fra 2020); eller det han hun jo ikke - noen Hauge-biografi inngår ikke i Pax-tilknyttede Ringvejs norgeshistorie (Camilla Collett er med); "Men dette er ikke en innføringsbok, det er en aperitiff til historien" (Ringvej s.503), og til aperitiffen inngår heller ikke Olav den hellige, men "så insisterte Olav den hellige på å få spille en hovedrolle, selv om jeg overhodet ikke hadde invitert ham med i utgangspunktet. Han dukker opp litt her og der, simpelthen fordi de kildene jeg leste var så overraskende besatt av ham."

Men det var Hauge (Magnus; Forord): "Da jeg studerte på universitetet, var Karl Marx "in." Mer enn det, han var etter manges mening tenkeren som hadde løsningen på samfunnets problemer. Marxismen hadde hegemoniet i akademia. Det var det dominerende paradigmet, ikke minst i samfunnsvitenskapene. Også mange av de kristne studentene på den tiden var fanget inn av hans tanker. Jeg studerte også Marx og kontrasterte tankene hans med det Hauge stod for. Marx' tanker ble til ulykke og død for millioner. Det var et av historiens grusomme blindspor. Fruktene av Hauges liv er mange og gode."

Og fra Magnus' Innledning: "'Johannes døperen var en uforsiktig mann, han trodde sannheten", sier den danske dikterpresten Kaj Munk. Johannes' djerve forkynnelser og uredde konfrontasjoner med urett hos både høy og lav, kostet ham hodet. Kaj Munk, som selv var nokså "uforsiktig" i sine prekener og sin diktning, pådro seg nazistenes vrede og ble henrettet i januar 1944.

Av naturen er mennesker dessverre ikke vennlig innstilt overfor sannheten. Det er ikke slik at folk bare venter på å følge den. Tvert imot er mennesket i seg selv fiendtlig innstilt, eller som Søren Kierkegaard sier: "pølemisk vendt imot den." Guds ord gir ham rett. Vår Herre sa ikke: "Meg tror dere ikke, selv om jeg sier dere sannheten." Han sa: "Meg tror dere ikke, fordi jeg sier dere sannheten" (Joh 8,45). Det er mer sjokkerende. Sannheten vekker ikke uten videre begeistring eller tilslutning, snarere motstand og motsigelse. I Hebreerbrevet står det at Jesus Kristus måtte "tåle motsigelse av syndere" (Hebr 12,3).

Vi har diktet opp en forestilling om at mennesket egentlig er godt og åpent. Men syndefallet er en realitet som har satt dypere spor i menneskenaturen enn vi liker å tenke. Vi er født med et arvelig mén, en iboende uvilje mot alt som krysser egenviljen. Derfor må det en guddommelig drivkraft til i et menneskes sinn for at det skal åpne seg for sannheten. Likevel reagerer mange med å lukke seg. De forskanser seg i sin motvilje. Til og med de som bekjenner troen, er ikke alltid åpne for Guds tiltale. Apostelen Paulus måtte med sorg konstatere

at han var blitt uvenn med sine åndelige barn fordi han sa dem sannheten (Gal 4,16).

3

Hans Nielsen Hauge, som er tema for denne boken, var også så uforsiktig at han trodde på sannheten og gjorde den kjent for sin samtid. Det kostet ham dyrt: elleve arrestasjoner, og siste gang fengsel og rettsforfølgelse i ti år. Han døde relativt ung, i en alder av 53 år, som følge av sykdommer han pådro seg gjennom dette langvarige siste fengselsoppholdet."

"Hauge var nyansert. Han forstod at den som var kommet til veis ende i sitt opprør mot Guds vilje og innså sin skyld og svikt, måtte få høre evangeliets glade tilbud om tilgivelse og frelse. Men til dem som ikke så noe behov, holdt han opp lovens hellige krav." (s.325)

(Nasjonal velstand, med de muligheter det gir for også å hjelpe andre, er også en side av saken: Ola Honningdal Grytten (i Grytten and Truls Liland (Ed.s); "In the Legacy of Hans Nielsen Hauge - Entrepreneurship in Economics, Management, Education and Politics"; pp.197-8.192): "Rubin (2017) ... estimated regression coefficients on proportions of population according to religious affiliation to GDP per capita, and found that a country made up of Protestants only, would be \$13,406 wealthier than a country with none. He found a positive, but significantly smaller effect for Catholicism as well. A country made up of Catholics* would be \$3,900 wealthier per capita than a country with none. Finally, a country made up of Muslims only was \$7,509 poorer per capita than a country with non-Muslims, even after including the oil economics in the Persian Gulf. These patterns demonstrate that there is indeed a positive correlation between Protestantism and wealth. In addition, researchers have shown that not only is there a positive correlation, but also causal connections". *only Og Grytten siterer N. Ferguson: "The experience of Western Europe in the past quarter-century offers an unexpected confirmation of the Protestant ethic. To put it bluntly, we are witnessing the decline and fall of the Protestant work ethic in Europe. This represents the stunning triumph of secularism in Western Europe - the simultaneous decline of both Protestantism and its unique work ethic." (N.F. i 2003.))

Hundre år etter Hauges død skriver Kirkedepartementet (1924; Magnus s.236): "Hans Nielsen Hauge fremkalte som bekjent den mest gjennomgripende vekkelse som noensinne har funnet sted hos oss, og gjennomførte den religiøse frihets gjennombrudd i dette land ... Departementet ville finne det heldig og passende om prestene - med utgangspunkt i den vekkelse som spirte fram ved Hauges virke - ville benytte anledningen til å be Gud om at en lignede sunn landsvekkelse måtte oppstå til gagn og velsignelse for det norske folk." Vi skriver året etter publiseringen av Ap-politiker Edvard Bulls 'antikristelige manifest' - som siden er effektivt.

Det er blitt alminnelig til det kjedsommelige å lese Hauge fremholdt som foregangsman for ambulerende predikantinner; tatt til inntekt for prestinner og slikt. Sjeldnere nevnes en setning (ukjent hvem som strøk den) i Hauges manuskript til et testamente datert 7. mars 1821: "Kvinner holder ikke tale, hvor der er vantrende sammen, kun i stillhet med enkelte, eller hvor en del troende er sammen - dog dette står også under de eldstes prøvelse, se Timoteus."

"Emotions neither prove nor disprove facts. There was a time when any rational adult understood this. But years of dumbed-down education and emphasis on how people 'feel' have left too many people unable to see through this media gimmick." (Thomas Sowell; sitert etsteds engang.)

Sowell ("Black Rednecks and White Liberals"; essayet History versus Visions; Summary and Implications): "We do not have a choice whether or not to discuss history. History has always been invoked in contemporary controversies. The only choice is between discussing what actually happened in the past and discussing notions projected into the past for present purposes. History is the

memory of the human race. For an individual to wake up some morning with no memory would be devastating. In addition to the emotional trauma of suddenly finding everything and everybody unknown and unfathomable, there would be no way to carry out the practical necessities of work or managing a home, much less maintaining or establishing relations with other human beings. It would not be much better to wake up some morning with a false memory, induced in you by some means by some other person - to serve that other person's purposes, with all memories expunged that do not serve that end and other memories twisted or created out of thin air to make you the willing instrument of some ulterior design."

"Contemporary plans, theories, beliefs, and hopes can be checked against the record of what has happened in the past when similar notions were put into practice. Merely to discover how often the same ideas have occurred to others, centuries ago, can be a sobering experience for those inclined to become carried away by supposedly new and brilliant insights about an unprecedented situation. But history cannot be a reality check for visions when history is itself shaped by visions." Marxist-romanistiske visjoner, f.eks.

Prinsessen fikk vel kanskje ikke Torgrim Titlestad bok "Vikingtid - Motstandsrett og folkestyre", til attenårsdagen. Ellers kunne hun lest at Charles Louis de Secondat "Montesquieu observerte noe viktig da han i sitt berømte verk *De l'esprit des lois* (Lovens ånd) fra 1748 skrev at Nordens folk "har vært kilde til Europas frihet og dermed til nesten all den frihet som i dag finnes blant mennesker" (s.133); hun kunne lest (s.25.36.134-5.128-131) at "Det greske demokratiet hadde et revolusjonært preg. Det ble skapt ca. år 508 f.Kr. etter det athenske tyranniets fall, og varte i drøyt 150 år. Så ble det borte, og dukket ikke opp igjen før de moderne variantene på 1800-tallet."

"De homogene skandinaviske samfunnene hadde en høy grad av stabilitet og kontinuitet i samfunnsutviklingen, og ble liggende utenfor den romerske kulturkontrollen inntil vikingtiden ca. 800. Skandinaverne viste da sin politiske og kulturelle uavhengighet, og fikk videreutvikle sine egne særtrekk i forhold til Europa og verden for øvrig. En eksepsjonell faktor i Norge var at bøndene aldri var livegne, i motsetning til store deler av Europa og til og med Danmark, der det eksisterte stavnsbånd lenge. Dermed fikk frihetskulturen uvanlig gunstige forhold i Norge.

Det fantes også - så og si i takt med dette fenomenet - en unik klausul i de norrøne lovene som forpliktet innbyggerne til å avsette kongen dersom han grep seg mot lovene - motstandsretten. Dermed ga tingsystemet et formelt vern om den individuelle og familiære friheten." I 1795 skriver engelske Mary Wollstonecraft "om Norge som det frieste samfunn hun noensinne hadde sett. Landet var befolket av en "mandig rase, for siden de ikke behøver å underkaste seg noe ydmykende leilendingeskap <...> handler de med uavhengig ånd". Wollstonecraft registrerte et faktisk forhold: Maktforholdene i det norske samfunnet var radikalt annerledes enn på kontinentet. I Norge fantes ikke noe føydalt eller kvasi-føydalt herredømme. Den norske bonden var juridisk sett fri. I Danmark derimot levde bøndene under føydal ufrihet." (Det kan vel tilføyes at den 'eneveldige' konge i Danmark og Norge var den samme.)

"En del nordmenn skal på slutten av 1700-tallet ha likt den franske revolusjonen som de leste om med interesse. Lesekunsten var allerede utbredt hos allmenen. Men i motsetning til andre folkeslag, skrev den svenske etterretningsagenten Carl Ingman, lot ikke nordmennene seg forville av det som skjedde i Paris. Menneskerettigheter og frihet mente de at de hadde opprettholdt siden "urminnes tider". I en svensk spionrapport fra 1800 heter det dessuten at det norske folket bærer minnet om "farne tider mer gjennom tradisjoner enn gjennom skrevet historie. <...> en nordmann glemmer ikke at hans fedreland har blitt forvandlet fra å være et selvstendig rike til en dansk provins"."

"Eidsvollsgrunnloven i 1814 ble ikke kun til som et resultat av påvirkning fra utlandet. Fundamentet lå i nordmennene sin egenforståelse av sin historie tilbake til vikingtiden." Skriver Titlestad. Og altså "ikke noe føydalt eller

kvasi-føydalt herredømme" ... og dog: Romer-'kirken' ble i middelalder tiltagende eiendomsbesidder i Norge. Hvem eier matproduksjonseiendommen i morgen - hvis marxist-romanistene fortsatt får det som de vil?

5

"Regjeringene har som kjent lovet å tette inntektsgapet mellom bønder og andre yrkesgrupper, gjennom en tidfestet forpliktende plan. Dersom det skal skje i løpet av regjeringsperioden må bøndenes inntekter - etter at den siste regninga er betalt - øke med 4-5 milliarder i året, ut fra foreløpige beregninger.

Statsbudsjettet kan ikke dekke alt dette, sier Borch. Men Jonas Gahr Støre har ikke lyst til å påføre velgerne økte matpriser nå, i Misnøyens vinter. Så hva sier Borch?

-Det er ingen "quick fix" å bare pøse penger inn, for det kan føre til overproduksjon.

Dette er nødknappen for alle politikere som kjenner varmen fra bonde-valgloftene sine brenne under bena: Det er umulig å innfri dem. Det vil bare gå opp i spinninga gjennom overproduksjon og prisfall.

Sterkere markedsregulering, eventuelt å øke bondeinntekten gjennom ikke-produksjonsdrivende tilskudd til areal og per produksjonsenhet, er visst umulig. I en næring som har 70 års erfaring med begge deler."

"Nå vil Bondelaget ha med Småbrukarlaget i neste forhandlingsrunde - om kompensasjon for doblede kunstgjødselpriser. Nesten hver tredje bonde har foreløpig ikke kjøpt gjødsel for sesongen.

Akkurat det er som det pleier å være på denne tiden av året. Mange bruker å være avhengig av å få tilskuddene inn på konto 10. februar før de kan betale for kunstgjødsel.

Det som ikke er som det pleier å være, er at bønder som kan regne, beregner at det er lurt å kutte ned på gjødselbruken i år. Det betyr redusert risiko og bedret likviditet for bonden. For landet betyr det mindre mat.

Så hvorfor snakker Borch om OVERproduksjon? Hittil, og senest da pandemiens inntog i landet trigget forbrukernes hamstringsrefleks for to år siden, har myndighetene kunnet stole på at bøndene produserer. Stole på at underbetalte bønder tyner driftskontoen for å så, inseminere, føre fram høste og forsyne oss med mat, stabilt og trygt i butikkhyllene.

Om produksjonen av gras og korn faller drastisk, fordi bøndene kniper igjen på gjødslinga, er vi i et helt annet og uforutsigbart lende.

-Vi trenger målrettede tiltak for å unngå redusert matproduksjon, sier bondelagsleder Bjørn Gimming. Jeg mener hans uro er godt begrunnet, og tror den kan slå til. Bøndene setter penger i jorda når det er en slags mulighet for å få dem opp igjen, ikke fordi vi har en Sp-minister fra et sauebruk. Sandra Borchs frykt for overproduksjon gir bøndene et nytt argument for å droppe gjødslinga i år." (Kommentator Hans Bårdsgård; Nationen 26.01.22)

Trønder-Avisa 8. januar: Tore Bjørkli har vært landbruksdirektør i Trøndelag i 25 år. "-Vi har en situasjon på verdensmarkedet som påvirker prisene i det norske landbruket, og det er spesielt kostnadsveksten som gjør det vanskelig for veldig mange. Jordbruksoppgjøret til våren blir helt avgjørende for veldig mange bønder, vi må få en ekstraordinær god jordbruksavtale. Hvis ikke, så rakner det, sier Bjørkli."

"-Hva bør en "ekstraordinær god jordbruksavtale" inneholde?

-Inntekta må økes betydelig, men alt kan ikke tas over budsjettet. Matvareprisene må økes med over 10 prosent, det må komme bonden til gode. I tillegg må det til en kostnadskompensasjon, sier Bjørkli.

-Vil resten av samfunnet akseptere en høyere matvarepris?

-Ja, det tror jeg. I alle fall hvis det garanteres at prisveksten havner hos bonden, og ikke hos kjøpmennene som allerede har tjent seg rike på matvarer. En prisvekst må kombineres med en bedre oppfølging av verdikjeden, sier Bjørkli.

-Har landbruket stått i en så alvorlig situasjon tidligere?

-Vi hadde en voldsom strukturrasjonalisering på 1960- og 70-tallet, som førte

til Hitra-aksjonen midt på 70-tallet. Nå har vi et nytt Bondeopprør, som kommer fra de som ble "narret" til å investere for mye og som arbeider seg i hjel i dag. Det norske landbruket var jo små- og mellomstore bruk, men dagens landbruket er noe helt annet enn før årtusenskiftet. Da var det god balanse mellom egenkapital og gjeld. I dag er landbruket veldig kapitalintensivt etter store investeringer på enkeltbruk, dermed er man avhengig av et økonomisk resultat for å få det til å gå rundt. Når det uteblir, blir det vanskelig, forklarer Bjørkli, og legger til at den tekniske utviklinga i landbruket kanskje har vært den sterkeste driveren for store investeringer etter 2005.

-Hvilket landbruk får vi hvis ikke regjeringa leverer?

-Mange vil legge ned drifta, også store bruk og mye areal vil gå ut av produksjon. Spesielt i marginale strøk som i fjell- og dalbygder. Landbruksproduksjonen vil sige ned mot Trondheimsfjorden og vi vil se enda større bruk og nye organisasjonsformer som dannes for å få det til å gå rundt, da kan vi se en skummel utvikling i små kommuner der landbrukets betydning er størst, sier Bjørkli."

"-Mange vil legge ned ... vi vil se ... nye organisasjonsformer ..."

Øivind Andersen (1905-1994) gikk Krigsskolen; siden Menighetsfakultetet: "-Da jeg begynte på studiet, hadde jeg det syn på Bibelen som i dag er ganske alminnelig blant de fleste teologer. Jeg trodde det var det riktige. Men etter som tiden gikk, kom jeg i krise og nød som førte til at jeg fullstendig ble frigjort fra hele det teologiske grunnsyn. Jeg oppdaget at dette grunnsynet egentlig skriver seg fra en påvirkning helt utenfra, - en filosofisk påvirkning som egentlig har sin rot ifra Schleiermacher. Det er jo fra ham egentlig den liberale teologi skriver seg. Og fra ham kommer også en stor del av innflytelsen over det man kaller erfaringsteologien, som rådde ved fakultetet. Det kostet meg mye å lære at Bibelen er vår egentlige autoritet slik den er, fortsetter Andersen.

-Vi kan ikke ha noe bibelsyn, vi kan ikke stille oss i noe slags bedømmende forhold til Bibelen. Det er Bibelen som er selve autoriteten, og Bibelen har sitt eget syn på seg selv. Og jeg lærte altså at jeg ikke kunne ha noe annet syn på Bibelen enn det som Bibelen sier om seg selv." (Kåre Ekroll; "I samtale med Øivind Andersen"; s.40-1)

"Rundt to hundre personer, deriblant Charter-Svein, møter opp bak Rådhuset i Oslo for å gå i 17.mai-tog. Menn, kvinner og barn med flagg og bunad blir brutalt tilsnakket av politi med maske og ropert: "Dette er ulovlig. Dette er et arrangement!" Flere får gysninger. De føler seg skremt og ille til mote. Mange går likevel i tog i Oslos gater og opp mot Slottet. Der blir de stanset av væpnet politi. Den samme politimannen skriker i ropert: "Dette er ulovlig!" (Margrethe Salvesen; "Koronarebellen"; s.184)

Prinsessen fikk antagelig ikke Øivind Andersens "Ved kilden" den 21. januar. Ellers kunne hun, før hun fra Det kongelige slott bivåner eventuelle politiforsøk på å rydde 17.mai-tog på Karl Johan, 17. mai lese: ""Land! land! land! Hør Herrens ord!" JEREM. 22. 29

Det er Gud som har gitt menneskene faste bosteder og satt grenseskjell mellom dem. Det hører med til det som vi kaller den alminnelige åpenbaring, og Gud har ordnet det slik for at menneskene skulle søke ham. Apgj. 17, 24

Det er gudgitt at hver nasjon har sitt eget land. Det er Guds mening at nasjonene skulle leve i fred med hverandre og respektere hverandre.

Men skal dette bli virkeliggjort, må vi være tro mot de lover og ordninger som etter Guds ord gjelder i samfunnet.

Det er fire myndigheter som Gud har satt i samfunnet. Den første er Guds ords myndighet. Den er all annen myndighet overordnet. Vi kan også kalle den Bibelens autoritet.

Den andre er foreldremyndigheten. I den har all annen myndighet sin rot, sier Luther. Det er ikke samfunnet, men foreldrene som skal oppdra barna.

Den tredje er læremyndigheten. Det er Guds ordning at det skal være lærere, og

da tenker vi ikke bare på lærere i Guds ord, men på all sann undervisning. Lærerne skal ha myndighet til å holde disiplin, for at undervisningen kan komme til sin rett.

Den fjerde er øvrighetens myndighet. Det ord som er oversatt med øvrighet, betyr egentlig myndighet. Den går ut på å styre og lede et samfunn og på å opprettholde grensen mellom godt og ondt, sannhet og løgn.

En nasjons velferd og fremtid beror på at disse myndigheter blir respektert og får lov til å gjelde. Når de undergraves, er et land i fare! Da ødelegges et lands kultur, økonomi, moral og religion. Det blir kaos og uholdbare forhold. Derfor roper vi til det norske folk: "Land! land! land! Hør Herrens ord!" Vend om, før det er for sent. Be Gud oppreise menn og kvinner i vårt samfunn som respekterer Guds lover og ordninger! Da er det håp for Norges fremtid!"

"Med full rett har innføringen av kristendommen vært kalt sedskiftet i Norden. I første omgang ble det nemlig ikke tale om personlig omvendelse, om ny gudsoppleveling, men om nye former i samfunnslivet. Blotning ble forbudt; gudebilder ble forbudt, offerplasser ble forbudt, trolldomskunster ble forbudt. Det ble forbudt å sette út uønskede spedbarn for at de skulle omkomme. Trellehold skulle gradvis opphøre. Ingen mann måtte ha mer enn én kone. Fastebud ble pålagt, og det ble gitt strenge regler for hellighold: av høytidsdager, osv. osv. Det er vel overflødig å si at det tok tid før disse bud ble gjennomført, noen ble det aldri." (Sverre Steen; "Langsomt ble landet vårt eget"; 2.utg.1996; s.51; s.99 :)

"Og selv den eneveldige konge, hvis makt etter 1660 var uinnskrenket, kunne ikke forandre religionsformen i sine riker og land, men bare fastsette kirkeordningen og ritualet innenfor rammen av denne lærebygning. Og slik er det fremdeles. Det står i Grunnloven at "den evangelisk-lutherske religion forblir stats offentlige religion". Det vil si at de norske statsmyndigheter idag ikke kan innføre f.eks. kalvinismen eller katolisismen som statsreligion i Norge, og at de heller ikke kan avskaffe enhver statsreligion, uten først å forandre Grunnloven, ja i virkeligheten ikke uten å gi en ny grunnlov."

Hvilket er hva Stortinget, mot tre stemmer, de facto gjorde 21. mai 2012 med hjemmel i ingenting - Stortinget lar seg aldri affisere av at det er Grundloven som konstituerer Stortinget, og ikke omvendt. En grunnlov som "motsige denne Grundlovs Principer", som "forandre denne Constitutions Aand", er ikke lenger "denne Constitution", Eidsvoldsgrundloven.

Den danske jurist og forfatter Poul Hoffmann skriver (i "Mørke skjuler jorden"; Åndsstrømninger bag feminismen; s.90.97-8.103): "Egentlig kan man ikke si, at feminismen med nødvendighed hænger sammen med udviklingslæren og dens fantasier, men rent faktisk optræder den ofte uadskilleligt forbundet med darwinismen, såvel som med marxismen og i det hele taget de herskende strømninger i nyhedenskab."

Hoffmann fremstiller den; feminismen, kjønnskampen, kampen mellom kjønnene. "Hvad er det for en forpestet atmosfære, hvad er det for en ånd fra Helvede, der er sluppet løs?" "Selvfølgelig er der stadig noget komisk f.eks. ved den hysteriske lovgivning, som forbyder at annoncere efter en barnepige eller en havemand, fordi det opfattes som kønsdiskrimination. Men det er ikke nogen forscnende humor; det minder mere om undergrundshumor i et besat land."

"Det kan uden videre fastholdes, at det gennemgående træk i feminismens i øvrigt så meningsløse kaos er kærlighedens fravær. Dens udskiftning med krig og had.

Og så bliver jo plutselig både det ene og det andet forståeligt for en kristen betragtning."

"Feminism began with the deconstruction of a Judeo-Christian view of womanhood; progressed to the deconstruction of manhood, general relationships, family/societal structures, and a Judeo-Christian worldview; and concluded with the concept of metaphysical pluralism, self-deification, and the rejection of

the Judeo-Christian deity." Siterer Augusto Zimmermann "Mary Kassian, a distinguished professor of women's studies at Southern Baptist Seminary" i artikkelen The spiritual roots of modern feminism (Journal of Creation 34(1)2020: 63-70).

Zimmermann bygger på Per Faxneld PhD (religionshistorie); "Satanic Feminism: Lucifer as the liberator of women in nineteenth-century culture" (Oxford University Press 2017); Zimmermann skriver innledningsvis: "Feminism proposes a complete rejection of the Judeo-Christian paradigm for male-female roles, relationships, and social structures, as well as the biblical understanding of God. The ultimate quest of the feminist movement has always been spiritual, and Satanism was anything but a marginal phenomenon in early feminist narrative. To the contrary, Satanism and feminist politics were interwoven from the first appearance of the theme of Satan as a benevolent figure and the liberator of womankind. Leading feminists regularly performed counter-readings of the Bible to conceptualise Lucifer as a feminist liberator of womankind and Eve as a heroine. This article explains how prominent feminists - primarily during the time period 1880-1930 - used Satan as a symbol of rejecting 'patriarchal' traits of Christianity. It discusses neglected or unknown aspects of the intellectual connections of feminism with Satanism and the centrality of the latter in early feminist narrative and imagination."

"... hvad er det for en ånd fra Hælvede, der er sluppet løs?" Ikke en ånd kompatibel med "denne Constitutions Aand", Eidsvoldsgrundlovens Aand.

"I det nye lovverket ... ønsker jeg dere vil huske kvinnene, og bli mer sjenerøse mot dem enn deres forfedre," skrev Abigail Adams til sin mann da han satt i den kontinentale kongressen. Og <John> Adams <USAs 2. president> svarte ... "Stol på det, vi vet bedre enn å oppheve våre patriarkalske systemer." (Knut Mykland i Cappelens verdenshistorie) (Vedrørende statsfeminismen i Norge; se D.J.H.; Sambanditter; kommentar-avisa. no 11.05.13; s.13ff.)

I Norge 1814 gjaldt det eventuelt manglende tronarving: "Regenten hadde foreslått også kvinnelig arvefølge for å undgå valg lengst mulig, men både konsultasjonskomitéen og Riksforsamlingen holdt enstemmig på utelukkende mannlig arvefølge." (Sverre Steen i Berg, Castberg og Steen; "Arven fra Eidsvoll"; s.37)

NTB/Dagen 24. januar 2022: "På selve dagen fikk prinsessen <fra Regjeringen> et skinninnbundet avtrykk av den kongelige resolusjonen fra 1990 der det ble bestemt at kvinner kunne arve tronen.

-Dette var en viktig grunnlovsendring i likestillingens navn. Den gjorde prinsesse Ingrid Alexandra til tronarving da hun ble født i 2004. Derfor var det en glede å gi henne et spesiallaget skinninnbundet avtrykk til myndighetsdagen, sier statsminister Jonas Gahr Støre (Ap) i pressemeldingen. I tillegg fikk prinsessen tre bøker med vekt på norsk historie generelt og kvinnehistorie spesielt."